

מיסים עבודה מס' 2

כלל ההכנסות להלן הינן **פירותיות** מכיוון שלא נמכרו נכסים. בנוסף, ההכנסות מעבודה לפי ס' 2(2) לפקודת המיסים הינן **אקטיביות** ומהוות **כתוספת לעושר** (הורביץ'), שעליהן יחול ניכוי לפי ס' 164.

משכורת:

השתכרות/ ריווח מעבודה - כנרת מקבלת 10,000 ₪ משכורת, היא אינה עצמאית אלא עובדת אצל אילנית, שבניהן קיימים יחסי עבודה (הפועל). האם מקור ההכנסה הוא ממשלח-יד כחלק מיחסי עבודה (ס' 2(2))?

מבחנים למשלח-יד (קרצ'מר): **1) כישורים מיוחדים** - כנרת שואפת ללכת בעקבות אילנית, ללמוד את המקצוע ביסודיות ולרשת את העסק. בנוסף, לומדת מנהל עסקים בכדי ללמוד את הניהול הנדרש לעסק. **2) המשכורת מתקבלת ע"י השימוש בכישורים לעיל (שליו).**

הכרעה: חובת המס מהכנסת עבודה (ס' 2(2)). משלח-יד אינו לפי ס' 1(2), משום שההכנסה התקבלה באופן עקיף ע"י אילנית המעסיקה ולא באופן ישיר מהלקוחות.

תשלומים נוספים:

השתכרות/ ריווח מעבודה - כנרת מקבלת לעיתים תשלום נוסף עבור הבאת לקוחות חדשים. האם מקור ההכנסה הוא עבודה (ס' 2(2))?

לכנרת לא קיים סיכון כלכלי (הפועל), מכיוון שתשלומים אלו **נוספים** למשכורת שמקבלת בלי קשר למשיכת לקוחות חדשים. התשלומים מתקבלים במסגרת יחסי העבודה (מכנס), וקיים קשר ישיר בין עבודתה למשיכת הלקוחות (ליבוביץ').

הכרעה: חובת המס מהכנסת עבודה (ס' 2(2)).

חנייה:

כנרת מקבלת מאילנית **שווה כסף** בדמות מנוי לחניון. האם מקור ההכנסה הוא טובת הנאה (ס' 2(2))?

נוחיות המעביד (דן) - המנוי ניתן לטובת כנרת ומהווה כתחליף שכר שהייתה רוכשת בכל מקרה, מכיוון שקיימת בעיר מצוקת חניות וכחובתה כעובדת להגיע לעבודה בזמן (אך לא תוכל לטעון שהמנוי הוא תמריץ לכך) (בת-ים). בנוסף, ההטבה ניתנה לכלל העובדים, אך ניתן לייחסה לעובדים המגיעים עם רכב, לכן המס ייגבה מכנרת ולא מאילנית (ס' 11(32)). קיימת הנאה גם לאילנית, יש לה אינטרס שעובדיה לא יאחרו, לכן אשתמש **במבחן הדומיננטיות**. הנאתה של אילנית טפלה להנאת כנרת, משום שכנרת מגיעה בזמן לעבודה שבה מרוויחה כסף ולא צריכה להתרוץ בחיפוש חניות. **ערך** ההטבה גבוה יותר לכנרת משום שהיא זאת שחונה בחנייה, והרי יכולה לנסוע בתחבורה ציבורית/ להגיע מוקדם לתפוס חנייה. אילנית יכולה להעסיק עובדים אחרים, ואילו לכנרת יש **מניע** ואינטרס להישאר בעבודה מאחר ורוצה ללכת בדרכי אימה ולרשת את העסק, ואם תאחר עלולה להיות מפוטרת.

הכרעה: מדובר בטובת הנאה החייבת במס לפי ס' 2(2), שעליו לא יותר ניכוי מכיוון שהחניון אינו בעסק/לידו (ס' 4 לתקנות הרכב). בסיס המס יחושב לפי השוק/ מחיר הרכישה - הגבוה מבניהם (ס' 8 לתקנות מס ההכנסה).

שכ"ד:

החזר הוצאות - אילנית החזירה לכנרת את דמי השכירות. האם מקור ההכנסה הוא כחלק מיחסי עבודה או מיחסי משפחה (סלפות)?

ההוצאה הינה עבור אילנית והעסק ולא עבור כנרת שהייתה לה דירה. מעבר הדירה הוא תנאי העסקה שבו כנרת נדרשה לעמוד, בכדי שתהיה קרובה לעסק וזמינה בכל עת לצרכים שוטפים/ דחופים שלו (סנונית). לפיכך, **לא מדובר**

מיסים עבודה מס' 2

במתנה (חוק המתנה). לאילנית יש יותר ^{2.1}נ₂, משום הזמינות של כנרת לטיפול בעסק (דן). מבחן הדומיננטיות- כנרת נהנית מהחזר עבור שכר הדירה, אך הייתה לה דירה אחרת, לכן הנאתה טפלה להנאת אילנית שד^{2.2} במיוחד שכנרת תהיה קרובה בשביל העסק. כמפורט, לאילנית יש מניע וערך רב יותר במגורי כנרת ליד העסק.

הכרעה: ההוצאות עבור אילנית, לכן כנרת לא חייבת במס לפי ס' 2(2).

שב"ל:

אילנית נותנת לכנרת שווה כסף בדמות מימון לימודים אקדמאים במנהל עסקים. האם יש מקור להכנסה- טובת הנאה, או שמדובר במתנה ללא מקור, שאותה משלמת בשמחה ובנדיבות ליבה כחלק מיחסי משפחה, ואינה חייבת במס (ס' 1א; ברזל; רופא; סלפותי)?

נוחיות המעביד (דן)- המימון נעשה לנוחיות כנרת המקבלת ידע ולימודים. במיוחד ששואפת ללמוד את המקצוע ביסודיות ולרשת את העסק, לכן המימון מהווה כתחליף שכר שהייתה משלמת בכל מקרה (בת-ים). קיימת הנאה גם לאילנית, מכיוון ש"מרוויחה" עובדת שתדע כיצד לנהל את העסק כנדרש, ואף דרשה זאת כתנאי העסקה, לכן לא מדובר במתנה (חוק המתנה). מבחן הדומיננטיות- הנאתה של אילנית טפלה להנאת כנרת, מכיוון שהידע האקדמאי יוכל לשרתה בעתיד גם אם תעבוד במקום אחר. התשלום מקנה לכנרת ערך רב יותר, משום שאילנית יכולה להעסיק עובד אחר בעל ידע אקדמאי. לכנרת יש מניע רב יותר בלימודים, המקנים ידע לניהול העסק כפי ששואפת.

הכרעה: מדובר בטובת ההנאה החייבת במס (ס' 2(2)). בסיס המס יחושב לפי השוק או מחיר הרכישה- הגבוה מבניהם (ס' 8 לתקנות).

בגדים:

החזר הוצאות- אילנית החזירה לכנרת ש4,000 שהוציאה עבור ביגוד ייצוגי לעסק. האם מקור ההכנסה הוא כחלק מיחסי עבודה ולכן קיימת חובת מס (ס' 2(2))?

ההוצאות עבור העסק של אילנית ולא הוצאות פרטיות של כנרת שכלל לא התכוונה לרכוש בגדים אלו, מכיוון שסגנון הלבוש שלה שונה לגמרי (סנונית). מכיוון שהעסק נותן שירותי קוסמטיקה ויופי שונים, ישנה חשיבות רבה ללבישת בגדים יפים שיהלמו את המוניטין וישדרו יוקרה ואמינות (דן). לחלופין, קיים הסדר סטטוטורי: ע"פ ס' 2(6) לתקנות לניכוי הוצאות, ניתן לנכות 80% מההוצאות עבור בגדים לצרכי עבודה. ניתן לזהות באופן בולט את ההשתייכות לעסק, מכיוון שנרקם לוגו מזהב. אילנית חייבה אותה לרכוש בגדים ייצוגיים, אולם לא קיימת חובה ע"פ דין ללבישתם. כנרת לא תעשה שימוש בבגדים מחוץ לעבודה, משום שיש עליהם לוגו והם אינם סגנון הלבוש שלה, לכן ינוכו 100% מההוצאות.

הכרעה: ההוצאות ניתנות לניכוי במלואן בהתאם לתקנות, לכן כנרת אינה חייבת במס לפי ס' 2(2). אילנית בעלת עסק ומובילה בתחום, לכן צודק להטיל עליה אחריות לניכוי ולדיווח הוצאות העובדים (ס' 164 לפקודה ובניגוד למחג'נה).

אינדקס הערות

- 1.1 המס בכל מקרה לא ייגבה מאילנית (אי אפשר למסות הוצאה). סעיף 32(11) מדבר על האפשרות לנכות את ההוצאה.
- 2.1 נוחות*
- 2.2 היה צריך לבחון לפי פס"ד סנונית. 1-